

שרה גלי (פישמן) ז"ל

(מתוך דברי הספד ליד הקבר הפתוח)

לפני ארבעים ושמונה שנה הגיעה שרה לארץ מרוסיה, והיא אז צעירה בת עשרים, אך עם זאת בעלת חק בתנועת הנוער החלוצית הבלתי-ליגאלית במשטר הדיקטטורי של הבולשביקים, ומאחריה שנים אחדות של פעילות ציונית במחתרת, שהרי לתנועת העבודה הציונית הבלתי-כשרה בעיני השלטון הצטרפה שרה משחר נעוריה.

בפעולתה בתנועה החלוצית ברוסיה, תנועה שהיתה מצטיינת בנאמנותה לציון ובמסירותה לתנועת העבודה ולצרכי המוני היהודים ברוסיה נרדפת שרה, כמו שאר חבריה, על-ידי השלטון, ועד שהגיעה לארץ טעמה את טעם בתי-הכלא הסובייטיים, על היהס האכזרי והקשוח לאסירים פוליטיים בכלל ולציונים בפרט. עם בואה לארץ הצטרפה שרה למשק הפועלות, לאחר מכן עברה לאילת-השחר ומשם הגיעה לכאן, לקיבוץ שלנו שבו חיתה כארבעים וחמש שנים ובו בנתה גם את בית-המשפחה שלה.

עשרות שנים ראינו את שרה במסירותה ובנאמנותה לעבודה ללא סייג וללא גבול, כשביחסה לעבודה היה משום יסוד של קדושה ואתיות; ראינוה במסירותה ובנאמנותה לערכים, שאותם ספגה כתנועת הנוער החלוצית ברוסיה ואותם הביאה עמה לארץ, לקיבוץ והניחה את הערכים האלה ביסוד חייה היום-יומיים והגשימה אותם בכל יום תמיד, בכל עת ובכל שעה, בחייה האישיים בגופה ובנפשה. והיו אלה ערכים של בניית חברה מתוקנת בתחום יחסי-אנוש, חברה מושחתת על עבודה עצמית, על עמל-כפיים ישר ונאמן, על שוויון ערך האדם ועל מסירות לעם, לארץ, למדינה. בכל אלה שימשה שרה דוגמא ומופת, עד כדי שיכחה עצמית והזנחה עצמית בעניין בריאותה.

בכל אלה ראינו את שרה זה עשרות בשנים, אך לדאבון לבנו ולמרבה צערנו ראינוה לאחרונה ביסוריה הרבים ובסבלה הקשה. ועתה באנו ללוותה בדרכה האחרונה, ואנו נפרדים מחברתנו שרה, ישרת-דרך וישרת-לב ואומרים לה: נוחי בשלום על משכבך, שרה יקרה, ותהא זאת נחמה פורתא לבני ביתך ולקרובי משפחתך ולכולנו - חבריך וידידיך, שנגאלת מיסוריך ומסבלך.

שלום לעפרך.

יצחק מאור